

Sygn.akt IV. 2.K.532/51

Sentencja Wyroku

w Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 14 lutego 1952r.

Sąd Wojewódzki dla Województwa Warszawskiego w Warsza-
wie Wydział IV Karny w składzie następującym

Przewodniczący S.W. E. Jasionowski

Zawnioty: Twardowski A., Adamek G.

Protokółant M. Bogacka

w obecności prokuratora Oraczewskiego Zb.,

rozpoznawszy w dniu 14 lutego 1951r. sprawę

Wytrykusa Franciszka - urodz. 25. XII. 1899r. we wsi
Cygowie, syna Stanisława i Marianny,

oskarżonego o to, że:

latem 1943r. na terenie wsi Cygów gm. Ręczaje pow. Radzymin -
idąc na rękę państwu niemieckiemu - działał na szkodę osób
ze względów narodowościowych prześladowanych przez władzę,
przez to, że wskazał Marcinkowskiemu Józefowi, dowódcy od-
działu S.S. A.K., obywatela polskiego narodowości żydowskiej,
wskutek czego w.w. został przez członków tegoż Oddziału S.S.
A.K. zabity,

t.j. o czyn, przewidziany w art. 1 ~~4~~2 Dekretu z dnia
31. VIII. 1944 roku

postanowił:

Franciszka Wytrykusa uznać za winnego tego, że
latem 1943r. we wsi Cygów gm. Ręczaje pow. Radzymin - idąc na
rękę państwa niemieckiego - działał na szkodę obywatela pol-
skiego narodowości żydowskiej przez wskazanie w powyższej
wymienionych okolicznościach, iż tenże Szlama Pyna ukrywa
się w jego zagrodzie, i na mocy art. 2 Dekretu z dnia 31
sierpnia 1944r. skazać go na sześć / 6 / lat więzienia,
zaliczając mu na poczet tej kary areszt tymczasowy od dnia

chodzenia Szlama Pyna , wskutek czego ostatni został zabity należy uznać za dowiedzioną . Na podstawie przewodu sądow

ustalono następujący stan faktyczny :
Zagroda Wytrykusa mieściła się na uboczu wsi Cygów . W czasie okupacji często nawiedzali go tam różni ludzie , ukrywający się przed władzami okupacyjnymi , jak również partyzanci , w szczególności oddział S.S.A.K. pod dowództwem Marcinkowskiego . Między innymi często i nawet całymi okresami przebywał u niego Szlama Pyna , młody chłopak , którego i rodziców którego jeszcze sprzed wojny znał dobrze oskarżony i dawał mu dlatego chętnie pożywienie i przytułek .

Pewnego razu członek oddziału S.S.A.K. niejaki Reszko Franciszek / nieżyjący obecnie / przypadkowo zobaczył Pynę w zagrodzie oskarżonego , zameldował o tym swemu dowódcy Marcinkowskiemu , a ponieważ zachodziło niebezpieczeństwo dekonspiracji oddziału , akowcy postanowili zlikwidować Pynę , jako niepożądanego świadka tego , iż oni bywają w zagrodzie oskarżonego . Będąc już na tropie Pyny , akowcy dokonali rewizji w zagrodzie i zaczęli się w zasadzie w stodole , gdzie dwie noce spali , dopiero po drugiej nocy nad ranem przyszedł do zagrody Pyna i siedział w kuchni . W tym czasie weszli akowcy , zaprowadzili go do stodoły i tam zastrzelali , zwłoki zaś kazali oskarżonemu pochować .

Oskarżony zaprzecza odczytanym zeznaniom Marcinkowskiego i Gutowskiego , że oskarżony zbudził i powiadomił znajdujących w stodole akowców o przybyciu do zagrody Pyny . W śledztwie oskarżony co do tej okoliczności daje wykrętne wyjaśnienia : raz - że w chwili przyścia Pyny do czasu wyprowadzenia go z mieszkania przez akowców pozo- stawał w łóżku / k. 26 / , drugi raz - przyznał się , że powiadomił akowców w stodole o przyścis Pyny / k. 41 /

- 3 -

los Pyny był zdecydowany, gdyż akowcy byli już na tropie czy prędzej, czy później, ujęliby Pynę. Wobec, przyjmując dowiedzione, że oskarżony powiadomił zachajonych w stodole o przybyciu Pyny, należy przestępstwo zakwalifikować z art. 2 wspomnianego dekretu.

Nie od rzeczy będzie podkreślić zyczliwy na ogół stosunek oskarżonego do zamordowanego Pyny. Sam oskarżony stwierdza, że pielegnował Pynę podczas choroby / tyfus / w swoim mieszkaniu, dając mu schronisko. Okoliczność ta wydaje się zupełnie prawdopodobną, gdyż z zeznania Marcinkowskiego / odczytanego na rozprawie - k. 38 / wynika, że wspomniany wyżej Reszke odrazu, jak tylko zobaczył Pynę w zagrodzie oskarżonego, chciał go "zabrać ze sobą" t.j. chciał niezwłocznie go zlikwidować, oskarżony zaś sprzeciwił się temu i udało mu się na razie uratować życie Pynie.

Wobec powyższego, Sąd wymierzył oskarżonemu karę w rozmiarze średnim.

[Signature]

Stanisław A. Turowski

IPN
BUIAD
Warszawa

42
IPN
BUIAD
Warszawa

SĄD WOJEWÓDZKI
dla województwa warszawskiego
w WARSZAWIE
Wydział I K
Sągn.

Akta

Sygn. akt II.2.K.532/SIV.

IPN
BUIAD
Warszawa

Z a r z a d z e n i e

Dn. 22 marca 1952

Przewodniczący IP
Sędzia

Wydziału Karnego Sądu Wojew. Olk. Wojew.

Wojew. w Warszawie, Wydz. I K, Sędzią
po stwierdzeniu, że rewizja

założona od wyroku z dn. 14 lutego 1952

przez obr. obr. Franciszka Wytrybickiego
adw. Stanisława Sobieszynskiego

IPN
BUIAD
Warszawa

odpowiada warunkom formalnym z art. 389 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

1) rewizję wyżej wymienioną przyjąć,

M. S. Nr 117 k.p.k.

Zerządzenie prezesa sądu o przyjęciu rewizji (art. 389, 390 k.p.k.)

IPN
BUIAD
Warszawa

Druk. Min. Spr. Wł. 49. 140.00. 423.

2) akta przesłać Sądowi

w Warszawie

Kojmyński

IPN
BUiAD
Warszawa

3) zawiadomić o tym a)

^{6 ar.} oskarżon ow. W. Sobczyk

ow. Sobczyk
przebieg

b) Przebieg ow. W. Sobczyk

c) Przebieg ow. W. Sobczyk
ow. W. Sobczyk

Przewodniczący

Sędzia

IPN
BUiAD
Warszawa

(2) Zawiadomienie wysłano dn. 22. 11. 1953

Sekretarz

IPN
BUiAD
Warszawa

*) Wyrazy niepotrzebne przekreślić.